

A csillagászat napjai — 1996-ban

Minden korábbinál nagyobb erővel készültünk a Csillagászat Napja idei megünneplésére. Ha az időjárás megengedi, az ország több mint 30 helyszínén tartanak bemutatást tagjaink. Az időpontot — április 3., a teljes holdfogyatkozás éjszakája — már tavaly kiválasztottuk, ám közbeszóltak az égiek. A holdfogyatkozásról ismét lemaradtunk, ám a nem várt vendég, a Hyakutake-üstökös bőven adott munkát ebben az időszakban, így örömmel nyugtázhajuk, hogy az üstökös bő egyhavi szabadszemes láthatósága nemhogy a Csillagászat Napját, hanem Csillagászat Hónapját jelentette számunkra. Hosszú évek óta nem volt rá példa, hogy a médiumok ilyen kitiintetett figyelemmel kísérjék a csillagászat eredményeit.

A Csillagászat Napját természetesen nem kötelező mindenütt ugyanazon a napon tartani, a helyi szervezők bátran eltérhetnek az előre meghirdetett időponttól. Az időjárás szeszélyeire való tekintettel az elkövetkező években nagyobb gondot kell fordítanunk a „Csillagászat Esőnapjára”, tehát szükség esetén a bemutatások, előadások kedvezőbb időjárás mellett való megisméltésére. Addig is lássunk néhány beszámólót az idei eseményekről!

Budapest

Április 3-án a fővárosban egész nap szinte megállás nélkül esett az eső. Hála dr. Horváth Andrásnak és Mátis Andrásnak, este 20 és 23 óra között, az eső ellenére is előadásokkal vártuk az érdeklődőket. A Planetárium körfolyosóján a látogatók szemügyre vehették az egyesület néhány távcsövét, valamint a közszemlére tett ingyenes szóróanyagainkat, vásárolhattak új és régi kiadványainkból.

Bár a Csillagászat Napját eredetileg a holdfogyatkozás alkalmából hirdettük meg, a Hyakutake-üstökös népszerűségével ezekben a napokban semmi sem vetekedett. Az első előadás így az égi vándor megfigyeléseiről, az új eredményekről szólt. A körfolyosón Montvai György és a Lorrimage Hungary jóvoltából egy hatalmas, 6x4 méteres videovásznat állítottunk föl — erre vetítettük az Internetről letöltött friss üstökösfelvételeket, számítógépes animációkat. A nagyérdemű így nem csak az elmúlt hetek látványos felvételeivel, hanem a legfrissebb fotókkal is megismerkedhetett. Sárneczky Krisztián, kezében egy mikrofonnal egy széken egyensúlyozva magyarázott az üstökösről — produkciója a legfiatalabb, típegő korosztály tetszését is elnyerte. A következő programpontként Mátis András mutatta be részletesen és szakszerűen a Planetárium égboltját. A hallgatóság többek között azt is megtudhatta, hol kell keresni a Hyakutake-üstököst, ha az elkövetkező napokban véletlenül kiderülne az idő... Az eső ugyan elmosta a holdfogyatkozást, egy felgyorsított „műfogyatkozásnak” azért tanúi lehettünk, sőt — közel egy perccel a holdfogyatkozás után — még napfogyatkozást is láthattunk! Mizser Attila az MCSE tevékenységéről,

az amatőrök szerepéről beszélt, majd befejezésként egy hosszúra nyúló diavetítés zárta a napot.

Eközben a körfolyosón számítástechnikai bemutató folyt, és mágneslemezen csillagászati felvételeket vásárolhattak az érdeklődők. A borult idő miatt sokan otthon maradtak, és csak 150-en vettek részt a budapesti rendezvényen.

Nagyobb szerencsével jártunk április 19-én, amikor a fővárosiakat a Hármashatár-hegyre hívtuk: onnan vessenek egy búcsúpillantást a távozófélben levő Hyakutake-üstökösre. Az első igazi tavaszi estén legalább 200-an zarándokoltak fel a tömegközlekedéssel immár elérhetetlen, de remek nyugati horizonttal rendelkező hegytetőre. Rögtönzött rendezvényünkről napilapokból és különféle rádió- és tévéműsorokból lehetett tudomást szerezni — innen a nagy érdeklődés. 6–8 kisebb-nagyobb távcső és állványra szerelt binokulár szolgálta az érdeklődőket, akik közül sokan most látták először igazán jól az üstököst. Már 8 órától kisebb tömeg vette körül műszereinket — kiderült, hogy érdemes volt korán kezdeni a bemutatást hiszen sokak ajkára csalt álméklódó felkiáltást a másfél napos holdsarló, és még olyan unikummal is szolgálhattunk, mint a nagyjából 50%-os fázisú Merkúr. A legnagyobb érdeklődés természetesen a Hyakutake felé irányult — mindenki láthatta a homályos égi vándort és csóvját. Amint üstökösünk belemertült a horizont-közeli párákba, megfogyatkozott a publikum, de így is sokan kitartottak 11 óráig.

Ismét bebizonyosodott, hogy megfelelő propagandával még ilyen távol eső, „egzotikus” helyszíne is el lehet csalni az érdeklődőket. A sötétebb ég, a (részleges) körkilátás és a város varázslatos éjszakai panorámája bennünket is alaposan elgondolkodtatott: érdemes lenne gyakrabban felcsalogatni a budapestieket a Hármashatár-hegyre.

Kereszturi Ákos–Mizser Attila

Kunszentmárton

A nem mindennapi időjárás dacára is sikerült megünnepelni a Csillagászat Napját Kunszentmártonban — igaz, sokkal szerényebben, mint azt vártuk. Jó előre meghirdettük programunkat a városi újságban, szép számmal helyeztünk ki plakátokat. Nagyon sokan jelezték is, hogy eljönnek. De hát az időjárás nagy úr. Az utóbbi napokban megváltozott az égbolt képe. Talán annyi előnyünk mégis volt a nyugati országrésszel szemben, hogy itt nem kellett a havat lapátolni. 3-án délután kétségbeesve „gyönyörködtünk” a tavaszi esőben. Egy szűk, baráti körrel, hogy az időt mülassuk, számítógépes szimulációs program segítségével bebarangoltuk a Naprendszer! Este 8 óra tájban csoda történt: szépen felszakadozott a felhőzet, és előbújt a Hold! Gyorsan felállítottuk a 170 mm-es Newtonunkat, hogy legalább mi távcsövezzünk egy kicsit. Az égbolt egyre tisztult, és egyre több érdeklődő gyűlt össze. Gyors döntés, és már raktuk is össze a nagyágyút, a 295 mm-es Newton-reflektort is. Volt távcsöves bemutatás (célpontja a Hold), PC-s csillagászati program futtatása, és sok magyarázat, ismertetés hangzott el a kb. 40 főnyi hallgatóságnak. Közöttük akadt egy-két komoly érdeklődő is. Úgy gondoljuk, hogy velük máskor is sok időt töltünk majd a távcsövek mellett. Egy helyi iskola felkérésére későbbi időpontban előadást kell tartanunk a csillagászatról, a távcsövek felépítéséről, működésükről.

Fél tíz táján ismét beborult az ég, és eleredt az eső. Az érdeklődők hazaindultak. Szeszélyes a tavaszi idő. Éjfél után ismét szakadozni kezdett a felhőzet, ami vissza-csalt egy fiatalokból álló 9 fős csoportot. Így közösen figyeltük a felhők réseiben elő-előbukkanó Hold fogyását. Mint kiderült, igen nagy az érdeklődés városunkban az

ilyen jellegű rendezvények iránt. Nem kell ahhoz Csillagászat Napja, hogy nagyobb bemutatókat tartsunk, csak a mostaninál tisztább, szép, derült éjszaka. Mi készek vagyunk megosztani az éjszakai égbolt szépségeit bárkivel.

Kovács Károly–Pugner Kálmán

Zalaegerszeg

Zalaegerszegen az elmúlt évhez hasonlóan ismét április 5-én tartottuk meg a Csillagászat Napját. Az eltérést az MCSE által javasolt időponttól az időjárás is igazolta: egy hetes borult, esős időszak után — legalábbis eleinte — derült idő fogadta a Zalai Hírlapban közzétett felhívásra megjelent érdeklődőket. Számuk csak mintegy feleannyi volt, mint tavaly (60–70 fő). Valószínűleg elriasztották őket a nyugati égen gyülekező felhők, melyek fél tízre menetrendszerűen betakarták az eget.

Az MCSE Telementora mellett egy 200/1500-as és egy 120/900-as Newton alkotta a műszerparkot; utóbbit Simonkay Ferenc hozta ki a Széchenyi István Műszaki Középiskola és Gimnázium udvarára, ahol a bemutatót lebonyolítottuk. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a gimnázium vezetésének a színhely biztosításáért.

A Vénusz, a Fiastyúk, az Orion-köd és az M35 bemutatása után következett volna a Hyakutake megtekintése. A legjobb látványt egyértelműen a 7x50-es binokli nyújtotta. Mire 8–10-en megnézték az üstököst, sajnos beborult, így a többségnek meg kellett elégednie a „kiválasztottak” elbeszéléseivel. Számomra a legemlékezetesebb egy hétéves kislány volt. Vagy fél órán keresztül lefoglalta az egyik távcsövet, mert nem tudott eltelni a Vénusz látványával, és csak édesanyja sürgetésére indult nagy bánatosan hazafelé. A csillagászpallán kívül is többen érdeklődtek az MCSE iránt — remélhetőleg viszontlátjuk még őket azokkal a főiskolásokkal együtt, akik a távcsöves látvány helyett a csillagképeket magyaráztatták el maguknak.

A beszámoló végén szeretnénk köszönetet mondani azoknak a helybeli amatőröknek, akik részt vettek a lebonyolításban: Csizmadia Ákosnak, Simonkay Ferencnek, Simonkay Piroskának és Zelkó Zoltánnak.

Csizmadia Szilárd

Monor

Monoron sikerült tartanunk egy kis távcsöves bemutatót, sajnos nem április 3-án, hanem három nappal később. Ennek ellenére kb. 60–80 érdeklődő volt jelen; a lelkesedést jellemzi, hogy még Ceglédről is ellátogattak.

Már naplemente előtt kimentünk két binokulárral, egy 194/1120-as Newtonnal és egy 70/450-es refraktorral. Először a Vénuszt mutattuk meg az első érdeklődőknek. Természetesen mindenki felismerte, hogy félvénusz van, néhányan viccesen meg is kérdezték, hogy hol a másik fele. Miután besötétedett, a fényesebb Messier-objektumokat mutattuk meg a kíváncsiskodóknak: az Orion-ködöt, az M44-et, a Plejádokat, az M13-at. Az M51 elég nehezen látszott, de így is akadt, aki felkiáltott, amikor meglátta. A legutolsó érdeklődőnek még az M81–82 párost is megmutattuk.

A Hold viszonylag későn kelt, de akik kívárták, azoknak tetszett, különösen amikor még csak néhány fokkal a horizont felett vöröslött. Láttuk még a Perseus-ikerhalmazt és természetesen a Hyakutake-üstököst is. Ez utóbbit mindenki sajátmaga kereste meg a binokulárokkal, de a két nagyobb távcsövel is megnéztük, mert nem mindenki hitte el, hogy binoklival szebb. Szóba került a Hale–Bopp-üstökös is mint a jövő év fényes üstököse. Aki a holdfogyatkozás iránt érdeklődött, azt megnyugtattuk, hogy idén lesz még egy.

A lelkesebbek kisajátították a 70/450-est, volt aki haza ment és visszajött saját kis távcsövével. Hát lelkesedésben nem volt hiány, jó kis buli volt!

Beretka Imre–Szabó Gábor–Szőke Tibor

Veszprém

Sajnos a Csillagászat Napján Veszprémben is borult volt az idő, így csak diavetítéses előadáson ismerkedhetett meg a 20–25 érdeklődő a Hyakutake-üstökössel és a holdfogyatkozással. A társaság kitartóan, félóránként vizsgálta az eget, hátha javul az idő. A felhők azonban nem akartak feloszlani, így végül fél kettő körül haza mentünk.

Horváth Ferenc

Kaposvár

A TIT Somogy Megyei Szervezete támogatásával Kaposváron is megrendeztük a Csillagászat Napját. Az előzetesen meghirdetett időpontban — mint az várható volt — „természetesen” szakadt az eső. A meteorológiai előrejelzések alapján a programokat már erre a lehetőségre is felkészülve hirdettük meg. Április 2-án délelőtt a Kapos Rádió élő egyenes adásban stúdióbeszélgetést sugárzott az esemény kapcsán.

Az aktuális csillagászati események mellett kitértünk az áltudományos ufó- és horoszkóp-mizériára is, megemlítve ezek népbudító szerepét. Április 3-án a délelőtti órákban szintén egyenes adásban telefoninterjút sugárzott a Somogy Rádió a Csillagászat Napja eseményeiről és a rendezvény várható programjáról. A délutáni órákban a TIT Kaposvári Uránia Csillagvizsgálójában felvételt készített a Kapos TV, melyben bemutatásra került az intézmény, a 150/2250-es Meniscus–Cassegrain távcső, és interjú készült az éjszakai látóvalókról. A műsorban bemutatták az MCSE kiadványait, valamint a Hyakutake-üstökös felvételeit, végül számítógépes animációval demonstráltuk a teljes holdfogyatkozást.

A programot aznap többször is sugározták, így a 19 órára meghirdetett bemutatásra a szakadó eső ellenére is nagy számban jöttek érdeklődők a csillagvizsgálóba. A háromórás program keretében bemutattuk az intézményt, valamint látványos számítógép-programok segítségével szinte a csillagászat teljes területét átfogó rövid előadásokat tartottunk. Az írott sajtót ezúttal a Somogyi Hírlap képviselte. Április 3-i számában részletesen beszámolt a várható eseményről, kiegészítve egy kis honfoglaláskori fogyatkozás-leírással. Az április 5-i számban pedig ismertették az esten történeteket, kitérve a számítógépes bemutatóra.

Húsvét vasárnapja végre meghozta a derült eget, és a lakótelepünkön binokulárral ill. a szentjakabi észlelőállomáson Mizárral sikeres bemutatást tartottunk. A kedvezőtlen időjárás ellenére úgy gondolom, hogy a Csillagászat Napja sikeres volt Somogy megyében, hiszen a rádió- és tévéműsorok, valamint a sajtó útján a megye lakosságának jelentős része értesült az eseményről, így a további ismeretterjesztő tevékenységünket kellően megalapozottnak és erre az évre jól előkészítettnek tartjuk.

Az érdeklődésre jellemző, hogy az események kapcsán folytatott beszélgetések során a Kapos TV vezetői felvetették egy ismeretterjesztő videokazetta készítésének a lehetőségét is, melyet az általános iskolások körében lehetne terjeszteni. Erre jelentős induló tőkét kellene előteremteni, melyhez szintén kaptunk ötleteket.

Ezúton is szeretném megköszönni Gombás Géza, Gázsik László, Csupor Hajnalka és Miklós Teréz segítségét, melyet a lebonyolításban nyújtottak.

-hev-

Hyakutake bemutató Fehérváron

avagy „Hyábakutat-e” a csillagász közönség után?

Március 23-án reggel nem úgy tűnt, hogy kegyes lesz az időjárás a meghirdetett bemutatóhoz. A megyei hírlapban Trupka Zoli cikke hívta föl az érdeklődők figyelmét a lehetőségre, s aznap délelőtt a városi rádióban Zalezsák Tamás fertőzte a hallgatókat. A város több pontján — elsősorban iskolákban, könyvtárakban — plakátok hirdették az égi vándor jövetelét. S délután lőn felhőszakadás, földindulás (lelkesedés) az egyre nagyobb kék égdarabok láttán. Bár nem volt igazán kék, elég párácska volt, csúnyácska, de átlátszó! Azonban mire a Vénusz és a Hold vette át az uralmat, addigra annyira javult a helyzet, hogy a vakító hamuszürke fény szürkeálmányomban a következő gondolatot ébresztette: még a bemutató előtt jó lenne egy kis előzetes tartani valahol a közterületen. S már riasztottam is Moldoványi Balázst, akivel fél óra múlva már ott álltunk a buszpályaudvar közelében, egy, a vastagabb pénztárcájúak által gyakran látogatott, „amerikai” mintájú étkezde előtt. Sokéves tapasztalat szerint a széles járda kellős közepére állítottuk a távcsövet nehogy véletlenül is el lehessen kerülni. Sajnos még így is volt, aki ahelyett, hogy megállt volna, inkább megszaportázta lépteit. Bár a többség sem önszántából nézett az okulárba, hanem meg kellett őket állítani, amiért aztán persze hálásak voltak... Mivel 100 m-es körzetben több 10 000 W-nyi teljesítménnyel ontotta a fotonokat a köz „világosítói”, csak a Hold és a Vénusz kerülhetett a LM-be, mást nem lehetett megtalálni az égen... De azért ez is elég hálás látványosság volt, s a közben elosztogatott mintegy 50 plakáttal együtt sikerült felkelteni az emberek érdeklődését. Fél 8 és fél 10 között mintegy 100-an néztek a távcsőbe, és sokan közülük átmentek a csillagdába is megnézni az üstökösöt. Mire mi is odaértünk, addigra már a TELAPO alatti 3. emeleten is emberek álltak (pedig a távcső az ötödik emeleten van!). A szakköri helyiség tömve volt, s a teraszon is nagy tömeg nézte a diákat, amíg nem jutott el az okulárig. A jó öreg 30-as szótlatlan túrta az igénybevételt. Alig állítottuk föl a 20 cm-es Meade-et, máris kialakult egy újabb sor, aminek utánpótlása csak jócskán 11 után fogyott el.

A TELAPO lelkes csapata azt hiszem igen eredményes munkát végzett, s több mint 300 embert fogadott azon az estén. Már önmagában nagy eredmény, hogy ennyi emberrel sikerült megismertetni egy kicsit a csillagok világát, rádöbenteni őket a fényszennyezés hatására (amit saját szemükkel láthattak, illetve ami miatt nem láthatták olyan jól a csóvát). Emellett azonban két másik eredménye is volt az utcai bemutatónak. Az egyik hölgy, amikor értesült az esti üstökösbejelentésről, fölháborodott, hogy erről miért csak akkor szerzett tudomást, alig egy órával az esemény előtt. Első földindulásában átadott egy névjegykártyát, s megkért, ha bármilyen hasonló szervezünk, vigyünk neki erről nyomtatványt, amit minden ÁB ügyfélhez eljuttatnak. A másik pedig egy felkérés a már említett étkezde helyi vezetőjétől, melyben egy nyári rendezvénysorozat egyik programjaként szeretnének csillagászati bemutatóval szolgálni a fogyasztóknak, s ennek megtartására kértek fel.

Így hát egy eredményes és eseménydús, különleges égi látványosságokkal fűszerezett éjszakai tudhattunk magunk mögött. Eléggé elfáradtunk, s levezetésképpen egy jót beszélgettünk, miközben újra és újra megcsodáltuk a fáradhatatlan égi vándort. Úgy látszik, az emberek már nem félnek az üstökösöktől, de továbbra is nagyon érdekli őket. A lehetőség tehát adott itt a földön, s úgy fest, hogy a Hale-Bopp jóvoltából hamarosan az égen is, így hát használjuk ki!

Fűrész Gábor, TELAPO

„Üstökösroham” a Szegedi Csillagvizsgálóban

A Hyakutake-üstökös jó alkalmat kínált a csillagászat, az MCSE és a Szegedi Csillagvizsgáló szélesebb körű népszerűsítésére, ezért a március 25. és 30. közötti héten rendkívüli nyitvatartás keretében minden nap rendelkezésére álltunk a nagyközönségnek. Utólag visszatekintve szerencse, hogy csak három este volt derült az ég...

Március 25-én, hétfőn, jómagam tartottam egyedül a frontot. Napnyugta után kezdtek el szállingózni az első látogatók, akik a Vénuszt követően egyből az üstököst tanulmányozhatták a rendelkezésre álló távcsövekkel. Amíg a csoportok számára igazi multimédia bemutatás zajlott (képek, hangok, tavaszi illatok a szomszédos fűvészkertből), addig néhány szegedi amatőr Szabó Gyula vezetésével egy 200-as teleobjektívvel és ST-4-es CCD kamerával heroikus küzdelmet folytatott, hogy a terjedelmes üstököst részletekbe vágva belekényszerítse a CCD kamera 45'-es látómezéjébe. Három óra alatt el is jutottak az üstökös magjától vagy 4 fok távolsáig...

Az este hangulatát a rendkívül kulturált csoportok mellett még a JATE két fizikus tanszékvezetője is emelte, így a kb.150 látogató közül szinte senki sem távozott *érintetlenül*, ezáltal szinte ünnepi szintre emelve az egyszerű csillagászati bemutatót.

Másnap, kedden, már korántsem volt ilyen diszkrét, baráti hangulat. A helyi napilapban meghirdetett üstökös-bemutatás valódi tömegrendezvényvé alakult át. Az ég is érezhette, hogy szükség van rá, mert egészen este 9-ig tartott. Ennek köszönhetően a szó szoros értelmében özönlöttek a látogatók, ezért minden mozdítható műszert bevettünk: 40 T, 20 T, két 6,3 L, két 20x60-as binokli, két-három kisebb binokli (7x50, 10x50). Sokakkal nehéz volt megértetni, hogy szabad szemmel sokkal jobb a látvány (a vajt szeműek aznap este a Sarkcsillag mellett levő magtól egészen a δ UMA-ig követni tudták a csóvát), egyszerűen muszáj volt valami tekintélyes méretű optikával is illusztrálni mondanókat.

A teljes mozgósítás jegyében vagy tízen álltuk a sarat (Szatmáry Károly, Vinkó József, Gál János, Kaszás Gábor, Szabó Gyula, Zákány Zalán, Rómer János, Csányi Janek és Szakál Péter), de még így is majdnem összeomlott a „rendszerünk”. Három óra alatt vagy négyszáz látogató volt kíváncsi az üstökösre és a csillagos égre. A ter-

Szabó Gyuláék „heroikus” Hyakutake-mozaikja március 25/26-án 21:10-01:00 UT között készült. A 9 db kép expozíciós ideje egyenként 120 s (4/200 teleobjektív + ST-4 CCD kamera)

helést jól mutatja az is, hogy néhány bemutató csak akkor találkozott és üdvözölte egymást, amikor már kilenc óra után beborult az ég és elvonult a nagy tömeg.

Erdekességként meg lehet említeni, hogy független felfedezői is voltak az üstökösnek, ugyanis olyan telefonhívások is érkeztek, amelyekben arról érdeklődtek, hogy mi az a fényes ködösség a Sarkcsillag mellett. Miután közöltük, hogy egy üstökös (sokkal több információ átadására nemigen volt már senkinek ereje), többen meglepődésüknek adtak hangot, mivel még nem is hallottak róla.

Szerdán és csütörtökön esett az eső, emiatt alig harminc embert kellett felvilágosítani, hogy nem látunk át a felhőkön. Pénteken viszont ismét „derültes” (fátyolfelhős) lett az ég. Világossá vált a triviális összefüggés a derült ég és a látogatók száma között, ugyanis egyből vagy kétszáz városi érdeklődő jött ki. Jó volt találkozni ugyanazokkal, akik hétfőn és/vagy kedden is jártak már kinn, mert kellemes visszajelzésként éltük át a folyamatos és visszatérő érdeklődést.

Végül is ez a hét okozta azt, hogy a Csillagászat Napjára tervezett bemutatót az időjárási helyzettől függetlenül előre lemondtuk. Ez különösebb gondokat nem okozott, mert a holdfogyatkozás éjszakáján vastag felhőzet tette lehetetlenné bármiféle csillagászati megfigyelés elvégzését. De azt hiszem, az öt estés, összesen 800 emberrel való találkozás minden korábbinál sikeresebb akcióra utal. Sokan voltak, akik először néztek távcsőbe, másrészt ilyen fényes üstökösöt még senki nem látott közülünk, és megmutattuk a nagyközönségnek, hogy a csillagos ég még az elnyomhatatlan diszkófények, elektronikus hipercsodák és a természettől való elfordulás korában is le tudja nyűgözni az egyszerű embert. Talán ez volt az egészben a legfontosabb.

Kiss László

Csillagvizsgálók, kisplanetáriumok

építészeti tervezését

vállalja

Szász Mária

okl. építésmérnök

1114 Budapest,

Bartók Béla út 11–13.

tel.: 186-2313

Helyi csoportjaink a következő címeken érhetőek el:

Balatonfűzfő. Kocsis Antal, 8174 Balatonkenese, Kossuth L. u. 2/a.

Bóly. Kász László, 7754 Bóly, Széchenyi tér 11. Tel.: (69) 369-136

Budapest. Nagy Zoltán Antal, 1192 Budapest, Corvin krt. 49. Tel.: 282-5077

Esztergom. Nyerges Gyula, 2500 Esztergom, Batthyány u. 9. Tel.: (33) 315-626

Szeged. Kiss László, 6701 Szeged, Pf. 596.

Pécs. Keszthelyi Sándor, 7625 Pécs, Aradi vértanúk u. 8.

Zalaegerszeg. Csizmadia Szilárd, 8900 Zalaegerszeg, Berzsenyi u. 8. Tel.: (92) 314-968